

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Пвж 238/22
25.07.2022. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено	
обично дана _____ Рно _____	
Примерака _____ прилога _____	
ПРИМЉЕНО 03. 08. 2022	
Таксирано са _____ дин. Без таксе	
Мањак таксе од _____ динара	
Број _____ 201 _____	Потпис _____
Време: _____	

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Јасмине Ђурђевић, председника већа, и судија Николе Ивчевског и Јасминке Обућине, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником „АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА“ АД Нови Сад у стечају, решавајући о жалбама стечајног повериоца Илије Девића из Београда, кога заступа Владимир Добрић, адвокат из Београда, изјављеним против три решења Привредног суда у Новом Саду Ст 9/2010, сва од 01.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.07.2022. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе стечајног повериоца као неосноване и **ПОТВРЂУЈУ СЕ** три решења Привредног суда у Новом Саду Ст 9/2010 од 01.06.2022. године, којима су одбачене жалбе стечајног повериоца Илије Девића изјављене против три решења стечајног већа Привредног суда у Новом Саду Ст 9/10 од 13.05.2022. године.

Образложење

Привредни суд у Новом Саду је у предмету Ст 9/10 донео три решења од 01.06.2022. године, којима се одбацује жалба стечајног повериоца Илије Девића изјављена против три решења стечајног већа Привредног суда у Новом Саду од 13.05.2022. године.

Против наведених решења, стечајни поверилац Илија Девић је изјавио жалбе из свих законом предвиђених разлога. У жалбама се наводи да је стечајно веће формално усвојило његове жалбе против решења стечајног судије од 20.04.2022. године, али суштински су потврђена првостепена решења и наложено је брисање терета уписаних на непокретностима стечајног дужника. Практично се ради о потврђивању првостепених решења, а не о његовом преиначењу, те је само привид да је стечајни поверилац успео у жалбеном поступку, односно да нема правни интерес да се жали на решења стечајног већа. Из решења је нејасно како је утврђена надлежност стечајног већа за одлучивање по жалбама на решења стечајног судије и у којој законској одредби је стечајно веће пронашло основ да може да наложи брисање терета из надлежног регистра. Жалилац сматра да у конкретном случају није било места одлучивању од стране стечајног већа, већ од стране другостепеног суда по жалбама које је изјавио на решења стечајног судије. Стога веће није било надлежно ни да одбаци његових жалби. Из свих изнетих разлога, предлаже да се укину решења стечајног већа Привредног суда у Новом Саду од 01.06.2022. године и од 13.05.2022. године, као и решење стечајног судије од 20.04.2022. године и да се одбију предлози за брисање терета уписаних на непокретностима стечајног дужника.

У одговору на жалбе, стечајни управник стечајног дужника је навео да су жалбе повериоца неосноване и предложио да се одбију у целости.

Испитујући побијана решења на основу члана 386 Закона о парничном поступку, у вези са чланом 5 Закона о стечајном поступку, Привредни апелациони суд је нашао да су жалбе стечајног повериоца неосноване.

Према стању у списима у стечајном поступку над стечајним дужником Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД из Новог Сада у стечају, дошло је до продаје дела имовине стечајног дужника. Стечајни судија је дана 20.04.2022. године донео три решења, којима се налаже РГЗ Служба за катастар непокретности Нови Сад I и Нови Сад II да по правоснажности тог решења изврши упис брисања свих терета и свих забележби на имовини која је била предмет продаје. У питању су аутобуска станица, помоћни објекти, интерна бензинска станица, стари сервис за аутобусе, стара управна зграда, мерно регулациона станица, нови сервис за аутобусе, објекат за третман воде, као и земљиште на којем се ови објекти налазе и одређене покретне ствари.

Против наведених решења, стечајни поверилац Илија Девић је изјавио жалбе. Одлучујући о поднетим жалбама, стечајно веће привредног суда у Новом Саду је решењем од 13.05.2022. године жалбе усвојило и преиначило решења стечајног судије, тако што се утврђује да је у току стечајног поступка продата имовина стечајног дужника, ближе наведена у донетим решењима, констатује се да је купац исплатио купопродајну цену у целости, тако да су се стекли услови за брисање свих терета, односно да се бришу сви терети уписани на наведеним непокретностима у листу непокретности бр. 11622 КО Нови Сад 1, као и сви терети уписани на покретним стварима и правима, уписани код Агенције за привредне регистре. У образложењу наведених решења стечајног већа се наводи да је овај стечајни поступак покренут 14.11.2008. године од стране повериоца Чачанска банка АД Чачак, тако да се спроводи у складу са одредбама Закона о стечајном поступку. Стечајни поступак је отворен решењем Трговинског суда у Новом Саду Ст 27/08 од 15.12.2008. године. Решењем Привредног суда у Новом Саду Ст 9/10 од 31.08.2011. године, потврђено је усвајање измењеног плана реорганизације стечајног дужника, у тексту од 29.06.2011. године. Како план реорганизације није у целости испуњен, донето је решење Привредног суда у Новом Саду Ст 9/10 од 22.01.2021. године, којим је проглашено банкротство стечајног дужника. У даљем току стечајног поступка извршена је продаја дела непокретне и покретне имовине стечајног дужника и то купцима Евро дом ДОО Каћ и МАТ REAL ESTATE ДОО Нови Сад, са којима су закључени Уговори о купопродаји и купци су у целости исплатили купопродајну цену. Закон о стечајном поступку не прописује да стечајни судија налаже надлежној Служби за катастар непокретности брисање терета након извршене продаје имовине стечајног дужника, па је у том смислу стечајно веће преиначило одлуке стечајног судије, тако што се само утврђује односно констатује да је дошло до продаје имовине стечајног дужника, те да су се стекли услови за брисање свих терета на продатој имовини.

Стечајни поверилац Илија Девић је изјавио жалбе против три решења стечајног већа, које је стечајно веће одбацило решењима од 01.06.2022. године. У образложењу ових решења се наводи да је побијана решења донело стечајно веће, као орган стечајног поступка, одлучујући по жалбама на одлуке стечајног судије изјављених од стране стечајног повериоца Илије Девића из Београда, па је доношењем побијаних решења, исцрпљена двостепеност поступка кроз одлуку стечајног већа о правном леку, тако да даља жалба Привредном апелационом суду, не би била дозвољена.

Привредни апелациони суд налази да је стечајно веће првостепеног суда донело правилне одлуке када је одбацило жалбе стечајног повериоца Илије Девића, изјављене против три решења стечајног већа од 13.05.2022. године.

Према члану 12. став 1. тачка 6. Закона о стечајном поступку, који се примењује у конкретном случају, стечајни судија између осталог доноси одлуке и предузима друге радње по питањима која нису у делокругу стечајног већа. Према члану 11. тачка 6. истог закона, стечајно веће одлучује о приговорима против одлука и закључака стечајног судије.

У овом конкретном случају, стечајно веће је одлучило о жалбама које је стечајни поверилац изјавио против три решења стечајног судије од 20.04.2022. године, као другостепени орган, тако да не постоји законска могућност да се даље изјављују правни лекови против одлуке стечајног већа којом је одлучено о жалби, односно приговору на решење стечајног судије. Стога су жалбе правилно одбачене као недозвољене.

Нису основани жалбени наводи стечајног повериоца да није наведен правни основ по коме су донета решења од 13.05.2022. године. Стечајно веће се позвало на члан 111. став 11. Закона о стечајном поступку, који регулише продају имовине стечајног дужника, између осталог и имовину која је била предмет обезбеђивања потраживања једног или више разлучних поверилаца. Када купац исплати купопродајну цену на купца се таква имовина преноси без терета. Одлука стечајног већа заснована је на одговору на питања трговинских судова, који су утврђени на седници Одељења за привредне спорове Вишег трговинског суда одржаној дана 25.10.2007. године.

Нису основани ни жалбени наводи да стечајно веће као другостепени орган не може преиначити одлуку стечајног судије, с обзиром да се у таквој ситуацији могу сходно примењивати одредбе о жалби против решења из Закона о парничном поступку, односно овлашћења која има другостепени орган по члану 401 Закона о парничном поступку, који се у смислу члана 5 Закона о стечајном поступку примењује у поступку стечаја.

Жалилац указује и на то да је у другој одлуци Привредног апелационог суда био изражен став да не постоји надлежност стечајног већа првостепеног суда за одлучивање о одређеним жалбама, али у решењу на које жалилац указује ради се о другој правној ситуацији, односно о жалби на решење којим је одлучено да се поступак наставља банкротством.

Жалилац указује и на то да има правни интерес да се жали на одлуку стечајног већа, јер је практично ефекат ове одлуке исти као и онај који би имала преиначена одлука стечајног судије, тј. доћи ће до брисања терета уписаних на имовини стечајног дужника. Међутим, законом није предвиђена могућност да странка изјављује неограничен број правних лекова.

Из наведених разлога су жалбе одбијене, а првостепена решења потврђена, на основу члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, у вези са чланом 5 Закона о стечајном поступку.

НИ/БС

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Јасмина Ђурђевић, с. р.**

Тачност отправка оверава

